

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Ex miraculis sancti Anastasii martyris: quorum initium est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

martyrum aspiciebat, & sciscitabatur ab eo, quænam hæc essent. Et audiens ab eo sanctorum miracula, & dura tormenta quæ illis a tyrannis illata fuerant, & super hominem tolerantiam, mirabatur & stupefiebat. Manens ergo tempore pauco apud prædictum Christo dilectum virum, optimum sumit in anima desiderium, vt Hierosolymam perueniret, & ibi fieret sancto baptismate dignus.

Theodorus sanctissimus episcopus Myrensiensis dixit: Apparet, quia venerabilium imaginum traditio solennis est.

Euthymius reuerendissimus diaconus & monachus, pro Deo amabili episcopo Gothiæ, legit.

* legitima

* Gr. notarius reuer. episcopi Gothiæ,

Ex miraculis sancti Anastasi martyris: quorum initium est.

Miraculorum relationem proponere volo. Et post pauca. Eia nunc & ea quæ apud Cæsariam Palestinæ a sancto facta sunt, secundum quod possibile fuerit, enarremus. Cum appropinquasset sanctæ ciuitati alimum cadauer, notum factum est vniuersæ ciuitati, & lætitia magna repleti sunt omnes. Et surgentes, sacraque ligna percipientes congregauerunt semetipsos in venerabilissimo templo Dei genitricis, quod dicitur Nouæ. Et deinde cum crucibus & litanis obuiam venerunt sancto ipsano, cum glorificatione gaudentes & exultantes: & quasi restituti, imo recreati in præsentia martyris a paucitate fidei quæ erat

Anast. verb. Orientales ligna pro campanis percipiunt.

μάρτυρον ἑώρα, & ἐπυνθάνετο ὡς αὐτῶν τὸ, ἢ αὐτῶν εἶη ταῦτα. & ἀκούων παρ' αὐτῶν τῶν ἁγίων τὰ θαύματα, καὶ τὰς ἀφορήτους βασάνους τὰς παρὰ τῶν τυραννῶν ἐπαχθείσας αὐτοῖς, καὶ πάλιν ὑπὲρ αὐθροπῶν αὐτῶν ὑπομονῶν, ἐθαύμαζε τε καὶ ὀξείσατο. μείνας οὖν χρόνον ὀλίγον ὡρᾶ τῶν εἰρημῶν φιλοχέιστον ἀνδρὶ, ὄρετο τῶν ἐπιθυμῶν εἰσδέχεσθαι τῆ ψυχῆ, εἰς Ἱεροσόλυμα ὡραζυμένῳ, καὶ κείσε τὸ ἅγιον ἄξιωμα βαπτίσματος.

Θεόδωρος ὁ ὁσιώτατος Ἐπίσκοπος Μύρον εἶπε· Φάνεται, ὅτι ἡ τῶν σελῶν εἰκὼν ὡραδοῦσιν ἐνδεσμός ἐστιν.

Εὐθύμιος ὁ βυλαβέσπας διάκονος ἑ μοναχός, νοτάριος τῆ βυλαβέσπας τοῦ Ἐπισκόπου Γοθίας, ἀνέγνω.

ANNO CHRI 787

Ἐκ τῶν θαυμάτων τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀναστασίου ὧν ἡ ὄρεσις.

Θαυμάτων διήγησιν περιβαλέσθαι βούλομαι. καὶ μετ' ὀλίγα· Φέρε δὲ ἐπὶ τῶν Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης χηρόμην ὑπὸ τοῦ ἁγίου κτλ. ἡ διωκτὴν ἰσθησώμεν. πλησθέντος ἐν τῇ ἁγίᾳ πόλει τοῦ ἁγίου λειψάνου, γινώσκοντες γέροντες πᾶσι τῇ πόλει. καὶ ὑφροσύνης μεγάλης πληθέντες ἅπαντες, διάσαντες, τὰ τε ἱερὰ ξύλα σημαίνοντες, σσηθησώμεν ἅπαντες ἐν τῷ πανσέπῳ καὶ τῆς θεοτόκου, Ἐπιλεγομένης τῆς Νέας. καὶ κείσε μὲν σωσθὲν καὶ λιπῆς ὑπώπῃσιν τῶν ἁγίων λειψάνων, μετὰ δόξολογίας χαίροντες καὶ ἀγαλλώμενοι. καὶ ὡσπερ δυνάστητες, μάλλον ἢ ἀναλωσώμεντες ἐπὶ τῇ ὄρεσιν αὐτοῖς τῆς ὀλιγοπιστίας καὶ ἐπὶ

ANNO
CHRISTI
727.

ερν δ' ἐν ἡμέραις νεκρώσεως, μετὰ τὴν ἐλα-
βὸν παραλυτικῶν. περὶ τῶν ἐπισημοῦν δὲ
αὐτῶν, καὶ καταπαρρησιαστικῶν, ἔπειτα
ἐπισημοῦν τῆς σοφίας, καὶ τῶν ὀφειλόμε-
νων γέρας ἀπονεμόντων τῶν λευκανῶν
καὶ τῆς μητρίδος ἁγίου πύτου, γυνή τις ἦ
δὴδεν Ἐπιφραῶν τῆς Καισαρείων· εἰ
οὕτως δὲ εἶπεν, καὶ μὴ μάλλινον
ὡς ἐτέρος, ὡς αὐτὰ ἐδήλωσε τὰ πρῶ-
τα· ἢ ὄνομα μὲν Ἀρετῆ, ἵστος
δὲ ἀπίστεος ἄρετῆς, περὶ δυσπιστίας
τραπέισα ἔλεγε· ἐγὼ λευκανὸν ἀπὸ
Περσίδος ἐργάζομαι οὐ περὶ σκω-
πῶν τῆς ἀθλίας καὶ ἀγώνων ἡμι-
χρῆς· ἐμὴ ἦκουσεν ἡ πόλις αὐτῆς τῆς ἱε-
ροπόλεως Δαβὶδ Ἐπιφραῶν τῆς
ἁγίας ἀκολουθῶν ἀνταδεία, καὶ λέγον-
τος· παῦσον τίς γλώσσῃ σου ἀπὸ κα-
κοῦ, καὶ χεῖλη σου τῆς μὴ λαλήσαι δό-
λον, τί οὐδὲ ὁδοῦ ἀλλοῦν δόξασον
αὐτῶν θεὸς ποιεῖ ἐσὶ αὐτῆς, ἀκολουθῶν
ἐγὼ ἐσθ'. εἰσελθόντος ἐν τῇ πόλει τῆς
ἁγίου λευκανοῦ, κοινῆ βουλοσάμε-
νοι τῆς αὐτῆς πόλεως, ἀπήρξαντο
κίβητον ἀκτινῶν τῶν ἁγίων πλησίον
τῆς Τετραπύλου τῆς ἐν τῷ μέσῳ τῆς πό-
λεως· ἐστησαν δὲ καὶ εἰκόνα αὐτοῦ ἐκεῖ.
ἐπὶ δὲ κίβητος αὐτοῦ, ἔπιστας ὁ μάρ-
τυς τῆς δυσηνοτάτης κατ' ὄναρ ἐν γήματι
μοναχοῦ, φησὶν αὐτῇ· τίς ψῆφος σου πο-
νεῖς; ἢ δὲ περὶ αὐτῶν· οὐχὶ δέσποτα,
οὐδὲν κακὸν ἔχω, ὑγιῆς εἰμι. ἀμα τε τῶ
λόγῳ διυπνίσασα, ἔα ἀσθενῆσαι διεμπε-
σοῦσαν αὐτῇ σφοδρῶς τίς ἄλλοθεν, ἢ
ἤρξατο βοᾶν, καὶ στενάξεν, ἔσπευξε
δαί, ὡς μὴ διώαται αὐτῶν μηδὲ λῶν
ἀναπνέουσα ἀφόρητα πάρουσαν ὅπως
χρηστικῶς ἀγνοῦσα ἀναλογισται καὶ ἡ-
πίση ἐν ἑαυτῇ, τίς ἢ ἀφ' ἑαυτῆς αὐ-
τιος, ὡς vacationem agens reputaret

in illis, & aliarum nequitiarum
mortificatione, magnam acce-
perunt consolationem. Oranti-
bus autem illis, & deosculanti-
bus, & se circa tumultum volu-
tantibus, atque debitum præ-
mium recompensantibus lipsa-
no ac memoriae sancti huius,
mulier quædam quæ quasi ex
claris erat Cæsariensium (si ita
oporteat dici, & non magis ali-
ter, quemadmodum res ipsæ
manifestarunt) nomine quidem
Arete, id est, virtus, sed mori-
bus virtuti omnino contraria,
in diffidentiam versa dicebat:
Ego lipsanum a Perfide veniens
non adoro. O miseram & sine
intellectu animam, quæ non
audiuit infelix sacratissimum
psalmistam David increpan-
tem flagitiosorum audaciam,
ac dicentem: *Cobibe linguam*
tuam a malo, & labia tua ne
loquantur dolum. Quid ergo
Deus, qui glorificat glorifican-
tes se, facit in ea, consequen-
ter ego dicam. Ingresso ciuita-
tem sancto lipsano, communi-
ter consiliati ciues eiusdem vr-
bis cœperunt construere orato-
rium sancto iuxta Tetrapylum,
quod erat in medio ciuitatis.
Statuerunt autem & imaginem
eius ibidem. Cum autem ad-
huc ædificaretur, astans martyr
infelici illi in somnis in habitu
monachi, dixit ei: Lumbos tuos
doles; illa vero ad eum: Non
domine, nihil mali habeo, sana-
sum. & vna cum sermone ex-
pergefacta, & sentiens in se va-
lidum cecidisse dolorem, cœpit
clamare, gemere, ac indefinen-
ter affligi; ita vt non posset om-
nino respirare, importabilia pa-
tens, & requireret, quinam
secum, & requireret, quinam

esset, & ex qua causa tam subitaneus dolor, qui sibi foret illatus. Sed in his consummauit dies quatuor. Quinta vero die illucescente vidit astantem sibi sanctum, atque dicentem: Descende ad Tetrapylum, & roga sanctum Anastasium; & sanaberis. At illa surgens, & in memoriam veniens improborum sermonum suorum quos locuta est aduersus caput suum, aduocatis pueris suis, ait eis: Tollite me, tollite me, vt eamus ad Tetrapylum sancti Anastasii. noui enim & nunc edocta, etiam a Perfide veniens lipsanum adorare & honorare, & quæ Deus mundauit, non communicare, id est, commune dicere. Leuantes ergo eam pueri eius in phorio, id est, portatorio, pergebant. Cumque appropinquarent loco de longe attollens oculum, & videns sancti imaginem, coepit magna voce cum effusione lacrymarum clamare: Iste est in veritate, quem vidi in somnis prædicentem mihi de malis quæ me obtinent. Et cum se proiecisset supra pavementum, & plorasset multum, placato sancto erecta est sana. Et quæ paulo ante ab aliis portabatur, & in extremis posita periclitabatur, propriis pedibus ambulans abiit domum suam, concorditer cum ceteris laudans & glorificans Deum, & magnificans martyrem.

Petrus & Petrus Deo amabiles presbyteri, & vicarii Hadriani papæ senioris Romæ, dixerunt: Hæc imago sancti Anastasii vsque in hodiernum diem est Romæ in monasterio ipsius cum precioso eius capite.

τη ὁδῶν, καὶ ἐκ ποίου αἵτου. ἀλλ' ἐν πύλοις διετέλεσεν ἡμέρας τέσσαρας. πέμπτης δὲ ἡμέρας ἑπιφωσκούσης, ὁρθῶς ἑπιστάτα αὐτῇ ὁ ἅγιος, ἔλεγοντα· κατέλθε εἰς τὸ Τετραπύλον, καὶ παρακαλέσον τὸν ἅγιον Αναστάσιον· καὶ ὑγιαίνεις. αἰετῶσα δὲ αὐτῆ, ἔειπεν μὲν ἐλθοῦσα ἧρ' δυσφήμων αὐτῆς ῥημάτων ὧν ἐλάλησε καὶ τῆς ἰδίας κεφαλῆς, προσκαλεσαμένη ἑστῶν παιδῶν αὐτῆς, λέγει αὐτοῖς· ἀρατέ με, ἀρατέ με, ἔπελθωμεν ἐν τῷ Τετραπύλῳ ἁγίου Αναστασίου. οἶδα γὰρ νῦν διδάχθεισα ἔδοξεν ἐρχόμενον λείψανον προσκυνεῖν ἐπιμαῖν, καὶ ὁ θεὸς ἐμαδάρασε, μὴ κοινοδοῦμαι. ἀναλαβόμενοι οὖν αὐτὴν ὁ παῖδες αὐτῆς ἑπιφορείου, ἀπήρξαντο. ὡς δὲ ἐπιήσια ἔτι τῷ τόπῳ, αὐτῆ ἐκ μήκει ἀρασα τὸ ὄμμα, καὶ θεασαμένη τὴν εἰκόνα τῆς ἀγίου, ἤρξατο μεγαλοφώνως σὺ ἐκχύσθαι δακρύων βοᾶν· οὗτός ἐστιν ἀληθῶς, ὃν εἶδον ἐν ὑπνοῖς προσελθόντά μοι πρὸς τῆς σωζόντων με δυνάων. καὶ ῥίψασα ἑαυτὴν ἑπὶ τὰ ἐδάφοις, καὶ κλαύσασα ἰκανῶς, καὶ ἐξελωσαμένη τὸν ἅγιον, τότε ἀνέστη ὑγιαίνουσα· καὶ ἡ πρὸς ὀλίγου ὑπὸ ἑτέρον βασιλεὺς αὐτῆ, καὶ πρὸς τὰ ἔρατα κινδυνώουσα, οἰκείοις ποσὶ περιπατήσασα ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, συμφώνως τοῖς λοιποῖς αἰνοῦσα ἔδοξεν αἰνοῦσα τὸν θεόν, καὶ μεγαλαυχῶσα τὸν μάρτυρα.

Πέτρος ἔτι Πέτρος ὁ Θεοφιλέστατος πρεσβύτερος καὶ ποποτηρητῆς Ἀδριανὸς πάππας πρεσβυτέρως Ρώμης εἶπον αὐτῆ ἡ εἰκὼν τῆς ἀγίου Αναστασίου ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας ἐν Ρώμῃ ὅστις εἰς μοναστήριον σὺ τῆς πηλῆς αὐτῆς κεφαλῆς.

ANNO
CHRISTI
787.
* Δλ. Ταυ-
ρομηνίας

Ιωάννης ὁ ἀλαβείας ἐπίσκοπος
* Ταυρομηνίου εἶπεν· Ἀληθῶς εἰρήκα-
σιν ὁ πμώτατος τοποτηρητῶν, ἐπειδὴ
καὶ ἐν Σικελίᾳ ἐχρημάτισε ζωὴ πρὸς
δαμονιάσα· καὶ ἐν Ρώμῃ γυρομηνί,
διὰ τῆς παρερημνῆς ἰερατῆς εἰ-
κόνος Ἰεζιδῆ.

Ιωάννης ὁ Θεοφιλέτατος πρεσβύ-
τερος ἔ μοναχός, καὶ τοποτηρητῆς τῆς
αἰαπολικῶν δεχηρέων, εἶπε· πρὸς
τοῖς εἰρημνῶσι ἀπεδείχθη ἐκ τῆς αἰα-
γνωσθέντων, ὅτι καὶ αἱ εἰκόνες τῆς ἀ-
γίων θαυματουργοῦ, καὶ ἰσως ἄπο-
πελοσιν.

Γέζος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Νι-
κομηδείας εἶπε· βίβλον ἐπιφέρωμαι
τῆς ἀγίου Ἀθανασίου, ἔ τῆς ἀγία συνό-
δου πρὸς τὸ ἀναγνωστέωαι.

Ἡ ἀγία συνὸς εἶπεν· ἀναγνω-
σθήτω.

Καὶ λαβὼν Στέφανος διάκονος
ἀνέγνω.

Λόγος τῆς ἐν ἀγίοις πατρὶς ἡμῶν Ἀθα-
νασίου πρὸς τῆς εἰκόνος τῆς κυρίου
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς Ἀληθινοῦ
θεοῦ ἡμῶν, γυρομηνίου θαυματῶ
ἐν Βηρυτῶ τῆς πόλει.

Ἀγαπᾶτε τὸν ὀφθαλμὸς τῆς δια-
νοίας ἡμῶν, καὶ ἴδετε τὸ καινὸν θέαμα
τῆς τοῦ ὁπρὸς γέροντι ἐμβλέψατε εἰς τὸ
θαῦμα τὸ ἀπειρον τῆς θεοῦ, ἔ ὅτι ἀπὸ
δοξῆς. κατανοήσατε εἰς τιῶ ἀφ᾽ ἃτον
αὐτῶ φιλαδελφίαν, καὶ τὸ μέγεθος
τῆς αὐτῶ οἰκονομίας· καὶ εὐφροσύνη μετ'
ἀφροσύνης ἀναλαβετε. Ἐπὶ μὲν θεοῦ
οὐδὲν ξένον· θεὸς γὰρ ὢν πάντα δύ-
ναται, ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν καὶ
ἐφ' ἡμῶν, ἐκσῆσεται πᾶσα καρδία
τῆς ἀκούοντων. ὄντως ἔξέστη ὁ οὐρανός

Ioannes sanctissimus episco-
pus Tauromenias dixit: Verum
dixere honorabilissimi vicarii,
quoniam & in Sicilia fuit mu-
lier dæmonium patiens: & Ro-
mæ posita, per prædictam sacra-
tissimam imaginem sana effe-
cta est.

Ioannes Deo amabilis pre-
sbyter, monachus & vicarius
orientalium pontificum, dixit:
Ad ea quæ dicta sunt, osten-
sum est ex his quæ lecta sunt,
quia & imagines sanctorum mi-
racula operantur, & sanitates
perficiunt.

Petrus sanctissimus episcopus
Nicomediæ dixit: Librum de-
fero sancti Athanasii, & sanctæ
Synodo offero ad legendum.

Sancta Synodus dixit: Le-
gatur.

Et accipiens Stephanus dia-
conus & notarius legit.

*Sermo sanctæ memoriæ patris
nostri Athanasii de imagine
Domini nostri Iesu Christi
veri Dei nostri, facto mi-
raculo in ciuitate Beryto.*

Sustollite oculos mentis ve-
stræ, & videte nouum miracu-
lum hoc quod factum est nunc.
In infinitam admirationem Dei
aspicite, & date ei gloriam. Con-
templamini ineffabilem mise-
ricordiam eius, & magnitudi-
nem dispensationis eius; atque
lamentum cum lætitia sumite.
In Deo quidem nihil extra-
neum. Deus enim cum sit, om-
nia potest. Quia vero in die-
bus nostris & in nobis factum
est, expauescet omne cor au-
dientium. Vere expauit cælum